

franske Børs, er der navnlig to væsentlige Hindringer. Den første er den, at vi have 14 forskellige Kreditforeninger med ca. 79 forskellige Serier af Obligationer. Det er ganske klart, at den franske Privatmand, der agter at anbringe sine Penge i Obligationer, løber sur i den Mængde Papirer, der her er Tale om. Derfor maa man byde dem et enkelt Papir, som omfatter tilstrækkelig store Summer til, at det er alment bekendt paa det franske Marked. Og den anden væsentlige Hindring er den, at naar man vil sælge Privatobligationer i Frankrig, saa belastes dette Salg med en saa stor Stempelafgift, at man skal naa en meget høj Kurs dernede for at have nogen Avance derved. I Frankrig er der nemlig paa private Obligationer ikke blot et Stempel paa 2 pCt. af Kapitalen, men desuden en aarlig Stempelafgift af Kuponerne, hvorpaa man skal hente Rentebeløbene, saaledes at et $3\frac{1}{2}$ pCt. Privatpapir ved Hjælp af Stempelafgiften i Frankrig faktisk drives ned til kun at give $3\frac{1}{10}$ pCt. i Rente.

Nu er det klart, at hvis vore Kreditforeningsobligationer skulde til det franske Marked paa disse Vilkaar, vilde der blive ingen eller ganske liden Gevinst derved, og det gælder da om, naar man skal søge til dette Marked, at komme derind paa en saadan Maade, at Obligationerne blive stillede lige med Statspapirer. Statspapirer give nemlig kun 1 pCt.s Stempel af Kapitalen en Gang for alle og ingen af Kuponerne. Nu er dette lykkedes for Kongeriget Norges Hypotekbank, som har en begrænset Statsgaranti, og som er en Statsbank, og det er det, der har givet Anledning til, at man i Danmark har taget Spørgsmaalet op, om det ikke var rigtigst at søge at organisere en Hypotekbank nogenlunde i Lighed med Norges. Det, at det er lykkedes Norges Hypotekbank paa denne Maade at komme ind paa det franske Marked, har nemlig medført, at dens Obligationer staa i fortrinlig Kurs der nede. Forhandlinger ere nu fra dansk Side førte med de franske Autoriteter, og vi have Vished for, at hvis man vedtager et Forslag som det her foreliggende, og hvis man altsaa organiserer en Bank som den her foreslaaede, ville de Obligationer, som denne Bank udsteder, blive modtagne paa den franske Børs som Statsobligationer,

hvored de ikke blot ville nyde Begunstigelser med Hensyn til Stemplingen, men faktisk straks komme i Rang med de Obligationer, der noteres til høj Kurs dernede.

Den første Betingelse for, at dette skal kunne lade sig gøre, er, at Staten yder en begrænset Garanti for de Obligationer, som udstedes af Hypotekbanken. I Forslaget er denne Garanti foreløbig sat til 15 Mill. Garantien tænkes ydet ved, at Statskassen henlægger en Obligation paa 15 Mill. som Sikkerhed for Hypotekbankens Udlaan, og Forudsætningen er saa den, at saa længe der ligger denne Obligation her, kan der af Hypotekbanken udstedes for 120 Mill. Kr. Obligationer, altsaa det ottedobbelte af, hvad Garantien lyder paa. Den anden Betingelse er den, at Banken organiseres ganske statsmæssigt, saaledes at enhver privat Interesse er udelukket. Den Fordring stilles ubetinget fra de franske Autoriteter, idet de ikke paa nogen Maade ville have med en Bank at gøre og behandle den som Statsbank, naar nogen privat Interesse er knyttet dertil. Adskillige af Lovforslagets Bestemmelser, af hvilke nogle maaske ville synes Dem at burde være anderledes, skyldes Ønsker, som ere stillede fra fransk Side, og som vi have ment at maatte respektere.

Hvordan Hypotekbanken skal virke, vil let staa ærede Medlemmer klart. Naar Hypotekbankens Direktion mener, at Situationen paa Pengemarkedet — vort eget og det franske — kræver det eller gør det tilraadeligt eller forstandigt, saa optager Hypotekbanken et passende Laan paa det franske Marked og udsteder derfor en Serie af sine Obligationer, og for de Penge, som derved indvindes, opkøber den vore hjemlige Kreditforeningers Obligationer omtrent i Forhold til, hvad de enkelte Kreditforeninger udbyde i Obligationer. Man opkøber af de aabne Serier — naturligvis; for det er jo ikke Mening med denne Foranstaltning, at vi ville bringe de gamle Obligationer i Vejret. Vi ville ikke skaffe Gevinst for de Rentiers og Banker, som ligge inde med Kreditforeningsobligationer i Beholdning — vi ville støtte de Ejendomsbesiddere, som skulle optage ny Laan; det er dem, vi ville komme til Hjælp. Derfor, som sagt, køber man af de aabne Serier, og der findes den Bestemmelse i Loven, at Hypotekban-